



35
club

Ročenka Clubu 35

2013

Prezident Clubu 35



Lukáš Navrátil

Rada Clubu 35



Martin Macho



Jana Hořínková

Členové Clubu 35



Roman Hudec



Petr Švec



Monika Kotoučková



MVDr. Karel Marišler



Milan Žůrek



Miroslav Nevěděl



Jiří Polický



Rostislav Sed'a



Petr Suchyňa



Ilona Janglová



Radmila Kyllarová



Jan Kilian



Vojtěch Hron



Dana Kohoutová



Jiří Švestka



Nataša Bumbálková



Jana Skoupá



Ilona Navrátilová



Zuzana Macholánová

Čestný člen



Hana Resová

Divadelní představení Partička

Datum: 10. Dubna 2013

Organizátor: Ilona Navrátilová, Radmila Kyllarová

O kulturní akci Clubu 35, která se uskutečnila ve středu, 10. dubna 2013, napsala Radka Kyllarová.

Toho dne odpoledne jsme se společně se svými rodinami, přáteli a klienty vypravili v počtu 41 kusů na improvizální show s názvem Partička. Dámy namalovaly obličej na své ksichtíky, pánové oprášili své čtyřkolové mazlíky a vyrazili jsme směr Havlíčkův Brod. Všichni jsme odjížděli ze svých domovů natěšení a plni očekávání, co nám umělci předvedou, čím nás překvapí.

V předsálí kulturního domu Ostrov jsme si převzali lístky, prohodili pár slov a šup, šup, honem na „značky“. Pár minut po 20. hodině zhasla světla v sále a nastal hlasitý potlesk. Všude kolem rozzářené oči a úsměvy od ucha k uchu, zkrátka skvělá atmosféra. Na podiu se objevili „oni“: kudrnáč Geňa, Suchoš Michal, dravec Ondřej, Zadar jménem Jakub Kohák, hlavní představitel grupy Los Rotopedos - chameleon Čurko, a také slovenský průvodce Daniel Dangl. Mě osobně mrzelo, že se v sestavě neobjevil Igor Chmela, ale Zadar se svěřených rolí ujal zodpovědně, je to také velký komik.

Abyste si dovedli představit, jak jsme si to užili a báječně se pobavili, seznámím vás s obsahem programu. Jelikož Geňa je výborný „hadač“, dostalo se jen na čtyři hry, ale to vám povím, ty stály opravdu zato. Na začátku se Daniel Dangl snažil domluvit s



publikem na spolupráci, občas mu musel pomáhat Ondra Sokol s překladem, jelikož diváci ne a ne odpovídat na jeho výzvy. Zřejmě jazyková bariéra. Po chvíli se mohlo začít... První hra, kterou představení začalo, nesla název Detektor lži a stejně tak, jak jsme zvyklí z televizní obrazovky, zvonku se chopil Michal a zvonil, aby měnil děj hry. Ondra vystupoval v roli faráře a Richard byl mladý hoch, který mu měl být nápomocen v jeho profesi. Děj začal v kostele, pod taktovkou Michala však změnil směr a

došlo i na sexuální praktiky. Do další hry Zvuky byli zapojeni dva diváci, kteří obdrželi mikrofon a vytvářeli zvukové efekty k rozhovoru mezi Michalem a Zadarem. Šlo o



velmi obsahově zajímavý rozhovor, jelikož se na spolupráci a soužití domlouvali majitel jatek a jeho soused, jo, když diváci vymýšleli témata her, dost se snažili, a to ještě nevíte, co se dělo dál...

Během hry, která se jmenuje Příběh, se nám představili všichni čtyři aktéři, měli za úkol vyprávět scifi příběh s názvem Zombie Iveta Bartošová. V příběhu o Ivetě se dozvídáme o její bohaté pěvecké kariéře, později zde vystupuje také Božský Kája Gott, bohužel také jako zombie a příběh končí na Pražském hradě, kde je nyní také zombie.



Poslední hra patří mezi nejvíce oblíbené, jedná se o hru Párty. Diváci vybrali jako hlavního účinkujícího Geňu. Ten měl opravdu nelehký úkol, uhádnout za co či koho se převlékli jeho kolegové. Jakub Kohák představoval hračku žlutou kačenku, Ondřej Sokol byl Borat a Michal Suchánek, ten měl největší úspěch, byl totiž za ucpaný záchod. Tentokrát se při hádání Richard Genzer opravdu zapotil a my jsme se řádně pobavili.

Jak už to bývá, vše musí jednou skončit, tak i Partička došla ke svému závěru. Ten, kdo vydržel a hned neopustil sál, měl možnost se osobně s herci pozdravit, prohodit pár slov a svoji účast stvrdit fotografií. Všichni čtyři velmi ochotně pózovali se svými fanoušky a rozdávali úsměvy i po skončení představení. Takže jsme se pěkně zvesela rozjeli ke svým domovům a cestou jsme si říkali, jak jsou ti čtyři báječná sestava, co všechno spolu dokážou.

Je fajn, že si ve svých nabitých diářích dokážeme udělat čas na to, abychom se potkali a vyrazili někam spolu, tentokrát za zábavou. Už teď se těším na další super akci Clubu 35, která už klepe na dveře. Ve dnech 24. – 26. května společně pojedeme poznávat krásy Českého Švýcarska.

To je vše, sluníčkové dny plné lásky, pohody a pracovních úspěchů přeje

Radmila Kyllarová



České Švýcarsko

Datum: 24. – 26.května 2013
Organizátor: Milan Žůrek, Jiří Švestka



Na termín 24.5.- 26.5.2013 jsme na výročním zasedání Clubu 35 odhlasovali výlet do Českého Švýcarska. Sraz byl večer a cesta daleká, vyrazili jsme tedy v pátek po obědě. Po cestě jsme za Prahou minuli Říp, užili si cestu po silnici vedoucí kolem Labe a v podvečer dorazili do obce Vysoká Lípa, kousek od Hřenska, kde jsme měli zamluvené ubytování v krásném penzionu s výhledem do okolní krajiny.

Sjeli jsme se všichni včas a poté, co jsme se rozhybali při frisbee na louce za penzionem a na tenisovém kurtu, jsme se shlukli kolem grilu, abychom ohodnotili kvalitu přivezených zásob a dohodli čas, kdy ráno vyrazíme na výšlap. Opravdu se povedlo, v devět jsme už vyráželi z parkoviště na naučnou stezku okolím Pravčické brány – náš hlavní cíl. Je pravda, že někteří mírně nestíhali a museli si pod oblečením nechat pyžamo.

Naučná stezka nově otevřená před dvěma lety nás nadchla. Po celé její délce je co obdivovat a co nového se dozvědět. A krajina, ve které vede, je nádherná. Asi v polovině stezky nás čekala její dominanta - Pravčická



brána. Jde o skalní bránu, vzniklou v kvádrových pískovcích z období křída. Je to největší přírodní skalní most v Evropě. Věřte tomu, že je to fascinující útvar. Strávili jsme u ní asi dvě hodiny a prohlédli ji ze všech stran z okolních vyhlídek.

Po prohlídce Pravčické brány jsme pokračovali směrem do Hřenska, abychom se projeli na loďce v další z největších atrakcí Českého Švýcarska – soutěsky. Mají podobu skalnatého kaňonu se strmými, často kolmými stěnami, vysokými 50 – 150 metrů. Některé části skal se v dávné minulosti utrhly a sesuly na dno soutěsky. Převozník pohání lodičku bidlem, stejně jako tomu bylo v době vzniku této atrakce. V průběhu plavby

podává výklad o historii a současnosti soutěsek, popisuje roztodivné skalní útvary – tzv. obyvatele soutěsek (Skalní rodina, Strážce, Chameleon nebo Slon).

Do loďky s kapacitou 26 osob se vešla celá výprava a mohla si i přes drobný déšť tento výklad užít, včetně špagátové Niagáry. Téměř po celý den našťestí fungoval faktor C35 – tedy i přes nepříznivou

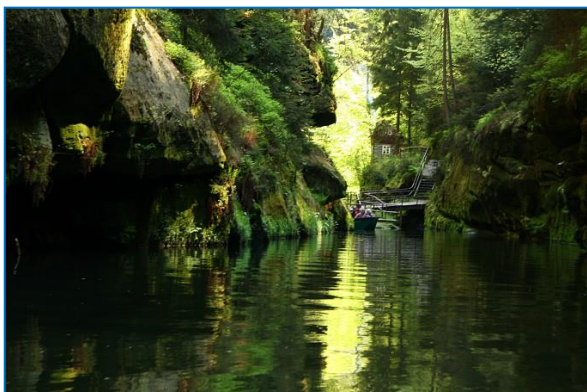
předpověď téměř nepršelo. Začalo až těsně před příchodem k soutěškám v Hřensku. Čistě náhodou se nám ovšem připlétl do cesty stánek s pivem, hranolky a hot-dogy. Nejprudší déšť jsme tedy strávili doplňováním tekutin a energie.



nejen při nakládání masa, ale i při jeho následné tepelné úpravě. Pod jeho bedlivým dozorem se na grilu kamarádilo maso se zeleninou a tato symbióza se ukázala být velice akceptovatelnou. I přesto, že nejlepší zelenina je podle některých slanina.



Večer jsme si užili hodnocení celého dne, včetně kulinářského a kulturního programu. Šéfkuchař Švestka prokázal svoje schopnosti



O hudební složku večera se postarala vycházející kytarová star MSQ – Vojta Hron. Místy až zbytečně skromný (co se týče hodnocení vlastních schopností) chlapec se rozehrál k virtuóznímu výkonu, a podporován neméně skvělými zpěváky vydržel hrát až do časných ranních hodin.

V neděli ráno se na zpáteční cestě většina z nás, i přes citelnou zimu a déšť, ještě zastavila v Panské skále u Kamenického Šenova u čedičových „varhan“, známých i z pohádky Pyšná princezna. I přesto, že nám prsty přimrzající k deštníku zabránily tuto geologickou zajímavost prozkoumat důkladněji, stála i tato zastávka za pozornost.





Na závěr přikládáme několik důležitých dat:

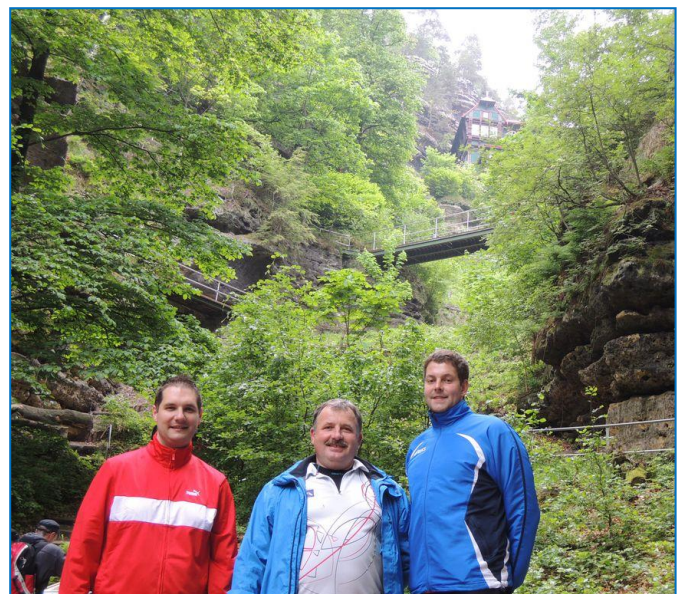
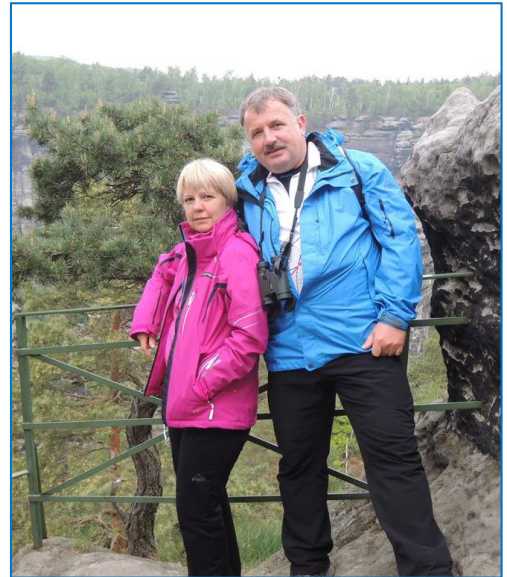
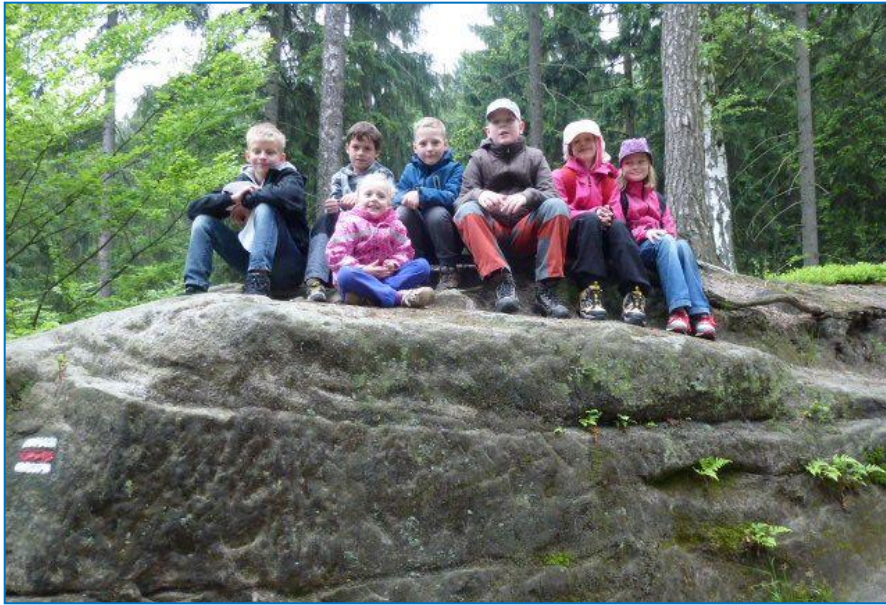
- **0 pojistných událostí** se během výletu stalo,
- **1 cl slivovice na osobu a den** jsme s sebou přivezli
- **2 hlavní organizátoři** měli tuto akci na starosti a my jim touto cestou ještě jednou děkujeme
- **3 dny** nám tento výlet zabral
- **4 dcl vína na osobu a den** přijelo s námi a bylo téměř vypito
- **5 členů měla přibližně grilovací degustační komise** a na stejný počet proužků byly skartovávány degustační vzorky
- **6 metrů mělo bidlo**, kterým převozník v soutěsce poháněl a řídil loďku, ve které jsme se vezli
- **7 a půl kila masa** skvěle naložil a následně luxusně ugriloval Jirka Švestka a my jsme je všechno, nejen ze slušnosti, snědli
- **8 aut z firmy** se vydalo na tuto odvážnou cestu
- **9 kanálových poklopů** v řadě chybělo na příjezdové silnici před Hřenskem, asi je odnesla velká voda
- **15 kilometrů** jsme přibližně za sobotu ušli
- **20 minut** jsme se plavili soutěskou
- **24 členů** měla celá naše výprava

- **40 hlav** mělo asi stádo ovcí, které jsme viděli z okna našeho apartmánu
- **140 výškových metrů** cca na čtyřech stech metrech bylo převýšení, které nás čekalo těsně před koncem výšlapu
- **411 kilometrů daleko** to měli nejvzdálenější účastníci
- nekonečně mnoho vjemů jsme získali a shodli se na tom, že se do tohoto kraje určitě ještě vrátíme.

Zaznamenali

Jirka a Lukáš Polických





Sportovní den na Vysočině

Datum: 22. Června 2013
Organizátor: Roman Hudec & spol.

Krásné počasí, vůně grilovaných specialit, pivo, víno a více jak 200 skvěle naladěných lidí s chutí po zábavě. Tak by se dal jednou větou shrnout Sportovní den na Vysočině.

Ale tato akce si zaslouží daleko víc, než jen jednu větu. Organizátoři, v čele s Romanem Hudcem, Liborem Dostálem a Vojtou Hronem, připravili báječný Sportovní den Clubu 35 pro všechny, kteří měli chuť užít si spoustu legrace.

Akce se konala v menší obci Pohledec, 2 km od Nového Města na Moravě. Z počátku dne to s počasím nevypadalo zrovna růžově, ale i na takový případ bylo myšleno. Nad tanečním parketem natáhli pořadatelé plachtu a k posezení připravili velký stan. Naštěstí se sluníčko přece jen ukázalo a hrálo nás celý den.

Akci odstartoval úvodním slovem Roman Hudec a pak už na zelený trávník vyběhlo několik družstev fotbalových nadšenců. V urputných bojích mezi strukturami nakonec zvítězil „Vysočina Team“, složený ze známých světových osobností. Pak bylo hřiště volné pro naše nejmenší. Spousta her, soutěží a sportovních dovedností, při kterých se bavily nejen děti, ale také rodiče. Došlo i na přetahování lanem mezi drobtinou a dospěláky. A výsledek? Rodiče se váleli v trávě a junioři slavili vítězství.

Mezitím se na antukové ploše odehrával další turnaj, tentokrát volejbalový. Zde vybojovalo vítězství družstvo „Plácačky“. Poté nastal čas pro slavnostní ceremoniál, kde nechyběly medaile a poháry. V podvečerních hodinách to rozbalila kapela „Šatlava“, se kterou si s chutí zahrál a perfektně to rozjel Vojta Hron. Samozřejmě, že si kluci z kapely potřebovali taky vydechnout. Aby tančící



osazenstvo nevychladlo, chopil se zábavy skvělý místní harmonikář, Libor Dostál. Tancovalo se až do ranních hodin.

Unavení, ale dobře naladěni jsme se odebrali do svých domovů. Ti, co přijeli z daleka, měli hned za fotbalovým areálem postavené stany k přenocování. Ráno organizátoři připravili pro nocležníky bohatou snídani. Poté následovala procházka na SKI hotel a Vysočina Arénu, kde už z předešlého dne docházely všem účastníkům síly v nohách.

Myslím si, že za každého, kdo se zúčastnil, můžu napsat, že to byla báječná akce a touto cestou bych chtěla poděkovat za její uskutečnění. Pro mě, jako pro nováčka, to byla první akce s MSQ a úžasný zážitek vidět, jak to vypadá, když „všichni táhnou za jeden provaz.“



Soňa Hauerlandová







Grilovačka

Datum: 7.září 2013
Organizátor: Martin Macho



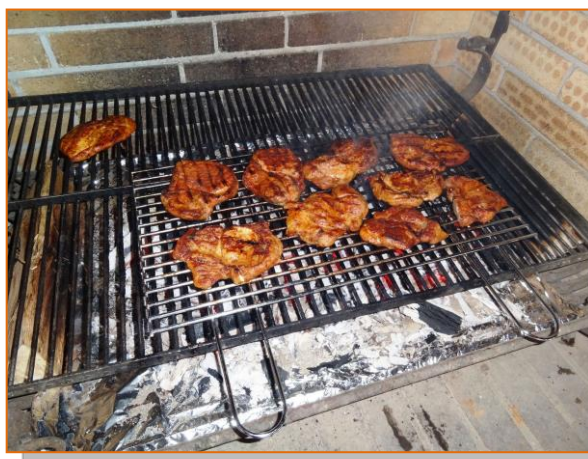
Tak nám uběhla doba prázdnin a dovolených a je tady září. V tomto měsíci nejen dětem školou povinným začíná plné pracovní nasazení.

My jsme se sešli v sobotu 7. 9. 2013 na pololetní poradě, po které v odpoledních hodinách následovalo příjemné posezení na zahradě rodiny Macho. Akce probíhala pod hlavičkou Clubu 35 a byla velká škoda, že nebyla 100%ní účast. Nejen proto, že jsme řešili další clubové akce, především na rok 2014, ať už zahraniční nebo tuzemské. Více hlav – více rozumu, určitě by se nápady i připomínky nezúčastněných hodily.

Ale jako vždy na těchto setkáních, to není nikdy jenom o práci a povinnostech, ale vždy i o příjemných požitcích: grilování masa i zeleniny, popíjení dobrého vína jsou vždy součástí. Já osobně musím přiznat, že po dobře vykonané práci se vždy velice těším na jakoukoliv akci, ať už firemní, nebo clubáckou.

Zakončil bych výzvou pro všechny: Přijďte mezi nás, rozšířte naše řady, stojí to za to!

Karel Marišler





Přechod přes žhavé uhlí

Datum: 2.listopadu 2013

Organizátor: Lukáš Navrátil, Jana Hořínková



„chytačem“ Ten pocit se nedá vůbec popsat – je to euforie obrovské radosti, úlevy a překvapení, která nebere konce. To neuvěření bylo tak silné, že jsem se ten večer postavila na startovací čáru ještě jednou, abych si to patřičně užila. A pro ty z vás, kteří si myslí, že je to o spálených nohou, musím zklamat – neměla jsem ani jeden puchýřek. Pokud bych to vzala

Ráda bych se s vámi podělila o zážitky, pocity a myšlenky jednoho podzimního listopadového dne. Kromě toho, že byla sobota, nic výjimečného – sešla se parta asi 50 lidí, z toho 14 z našeho firemního Clubu 35, v objektu bývalé Mateřské školy v Brně Bohunicích s jedním velkým cílem **přejít po žhavém uhlí....** Pro někoho bláznovství, ale pro mě silná touha překonat strach a zdolat zase jednu bariéru v mém životě, která mě limituje.

Nebudu tvrdit, že jsem neměla obavy a strach – nevěděla jsem, co mě čeká a ani zda to v závěru nevzdám a neodejdu se zjištěním, že strach byl silnější než já..., ale touha zdolat vše a přejít byla mnohem silnější.

Celý den jsme se připravovali – zapálením dřevěné pagody, seznamováním se s lidmi kolem a jejich pocity a důvody, proč jsou na této akci, zpěvem, tancem, trénováním přechodu nanečisto a na závěr jsme stáli v kruhu u rozhrabaného ohniště, kdy uhlíky byly rozžhaveny doruda. Honily se mně v hlavě myšlenky všeho druhu, ale snad nejvíc poslední rady lektorů, kteří nás celým dnem provázeli – „pokud se uvidíš na druhé straně – jsi připravená a můžeš přejít“. Dušičku jsem měla až v krku - postupně začali lidé kolem mě jeden po druhém chodit přes žhavé pole s uhlíky a najednou jsem věděla, že přejdu i já. Postavila jsem se na pomyslnou startovací čáru, vykročila jsem a během okamžiku jsem byla chycena



z realistického pohledu – je to nemožné, ale tady šla realita úplně bokem.

Největším překvapením celého večera byla pro mě skutečnost, že přes žhavé uhlíky přešel i 4letý chlapec, který se akce účastnil se svojí matkou.

Musím říct, že tento zážitek jsem dlouho plánovala, ale nějak se mně do toho nechtělo samotné, a proto jsem byla ráda, že se mnou tak silný zážitek prožívali kolegové z Clubu 35 a bez výjimky jsme se všichni na závěr



shodli na jediném – bylo to super!!!!
Závěrem vás chci touto cestou vyzvat k zamyšlení, zda nechcete i vy s námi zažívat podobné chvíle, kdy se můžete dostat na místa, kde jste ještě nikdy nebyli, ba co více, sami byste si tam netroufli, ale s partií stejně založených lidí si to užijete a okolí vám může tiše závidět. Jen pro zajímavost – chystáme se na Kubu, do vzdušného tunelu, kde si vyzkoušíme, jaké je to létat a... možná se budeme i potápět s bombou třeba na té Kubě – což je můj další osobní cíl na zdolání limitů.

Přeji Vám všem hodně úspěchů a těším se na Vás v Clubu 35.

Jana Hořínková



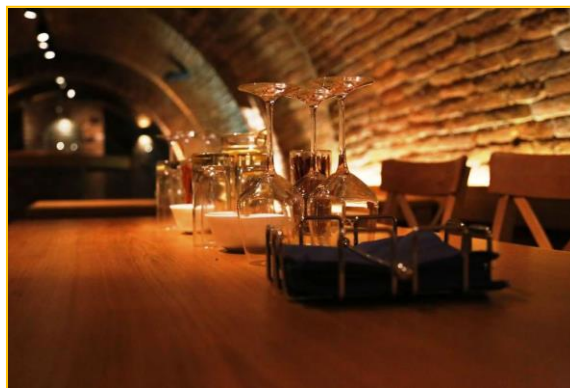
Posezení ve sklípku

Datum: 15. listopadu 2013

Organizátor: M. S. Quatro

V pátek, 15. listopadu 2013, proběhla již potřetí zaměstnanecko - clubácká akce – „Posezení ve vinném sklípku“. Ráda bych napsala tradičně „sešli jsme se v hojném počtu“, ale bohužel nebylo tomu tak..., přesto díky těm, kteří si čas našli a přišli s námi strávit fajn chvíle. Je to trochu škoda, my Moraváci přece víme, že nikde se tak dobře nepovídá jako u skleničky dobrého vína, ale na druhou stranu není to poslední ročník této akce, takže prostor k nápravě určitě je ☺.

Od dvou předchozích ročníků se akce lišila tím, že se poprvé konala v našem firemním sklepě, což mělo mimo jiné tu výhodu, že jsme ušetřili za pronájem a mohli o to více degustovat. Z nabídky vinného lístku jsme vybírali od značek nejznámějších vinařů v okolí Hustopečí a ochutnávali různé vzorky. Ani žaludek jsme nešidili, připraveny byly obložené mísy, různé zobání k vínu a organizátor akce, Martin Tuček, nám udělal radost objednávkou asi 8 druhů pizzy – předsevzetí o nepřejídání musela jít pro tentokrát stranou, to jistě chápete. Svými historkami ze života nejen motorkáře nás



bavil Karel Marišler (vlastně nejen nás, myslím, že poslouchat mohla celá ulice Na Hradbách), no a těm, kteří už trochu „odpadali“, uvařil životabudič v podobě dobrého pressa Martin Macho. A tak jsme se postupně projedli, propili a propovídali k pozdním, nebo spíš ranním hodinám, setkání to bylo příjemné a příště se, doufám, sejdem opravdu „v hojném počtu“. Přeji všem příjemný adventní čas a klidné chvíle.

Lenka Kvardová





Výroční zasedání Clubu 35

Místo konání: Hustopeče
Datum: 14. prosince 2013
Organizátoři: Rada Clubu 35

Z výročního zasedání každoročně nemám do ročenky žádné aktuální fotky, protože to nějak není technicky možné, tentokrát bych se chtěla vrátit k loňskému výročnímu zasedání. Bylo výjimečné tím, že jsme oslavili 10 let trvání Clubu 35. Nejkrásnějším dárkem k 10. narozeninám byla velká

kronika, vázaná, mapující činnost klubu od jejího založení. Výborně jsme se nad ní pobavili, hlavně nad fotografiemi z minulých let. Slavilo se šampaňským a moc dobrým, vyvedeným clubáckým dortem, jako vždy zpěvem a tancem a jako vždy do ranních hodin.



Přiblížili jsme se k závěru roku a k bilancování. Zde na tomto místě si vždy vyjmenujeme co nás čeká na výročním zasedání Clubu 35:

Čeká nás spousta tradičních záležitostí i spousta překvapení. Budeme hodnotit

uplynulý rok, plánovat rok následující, volit novou radu a prezidenta. Ukážeme si web, členskou základnu, finanční zprávu, ročenku atd. Poté se přesuneme do sklepa Aurora, což je naše nová clubácká základna, kde budeme jíst, pít, hodovat a hlavně se dobře bavit.



Přejme si všichni pěkné vánoční svátky a do nového roku 2014 pevné zdraví, sílu a pracovní úspěchy v naší činnosti.

Ročenku Clubu 35 roku 2013 sestavila:
Kronikářka Nataša Bumbálková, technická spolupráce Bohdana Jankových